

til Undersøgelse og videre Behandling i det Udvalg, som vil blive nedsat om Valgbrevens Prøvelse.

N. Andersen: Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører komme dybt ind paa Klagen over Valget i Kjøbenhavns 6te Valgkreds, men jeg kan dog ikke undlade som Medlem af den samme Afdeling som den ærede Ordfører at sige et Par Ord derom, navnlig fordi det forekommer mig, at den Fremgangsmaade, man her har til Hensigt at benytte: at henvise Klagen til Valgbrevsudvalget og saaledes standse eller udsætte Godkendelsen af Valget, staar i bestemt Modstrid med en Praksis, som man i et ganske lignende Tilfælde fastslog for 3 Aar siden. Den Gang var der blandt andre Klager Klage over Valget i Viborg Amts 2den Valgkreds. Valget havde, som det vil erindres, fundet Sted den 5te April, og den paagældende Klage er dateret den 28de September. Ved denne Klages Behandling blev det udtalt, blandt andre af den ærede Ordfører for den paagældende Afdeling, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen), at Klagen indeholdt saadanne Besværinger, at de, hvis de forholdt sig rigtige, vilde have Indflydelse paa Valgets Udfald og som Følge deraf paa dets Godkendelse, men da Klagen var fremkommen saa utilbørlig sent, og da man desuden ad andre Veje havde faaet det Indtryk, at Klagen ikke fuldt ud var rigtig, men navnlig paa Grund af dens sene Fremkomst, lagde man Klagen til Side og tog intet Hensyn til den. Det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt at fastholde dette Princip og gøre det samme her. Naar man benytter omtrent et halvt Aar til at formulere en Klage over et Valg, som lige saa godt kunde formuleres i rette Tid, saaledes at den paa behørig Maade kunde foreligge undersøgt og oplyst her ved Rigsdagens Sammentræden, er det efter mit Skøn et Bevis paa, at Klagen ikke ret vel taaler en saadan Undersøgelse; deri er jeg ganske enig med den ærede Ordfører fra for 3 Aar siden og med den Stilling, Tinget da enstemmigt indtog. Det blev enstemmig vedtaget at godkende Valget i Viborg Amts 2den Valgkreds trods de ret stærke Anker, der vare fremkomne over Valget, netop med den Begrundelse, at Klagen var kommen alt for urimelig sent frem. Det samme er jo Tilfældet her. Jeg skal for øvrigt indrømme, at den ærede Ordfører har Ret i, at det er bedre at datere en Klage den 1ste end henholdsvis den 2den og 3die Oktober, men

da man har haft 6 Maaneder at løbe paa, vil jeg dog nok sige, at de to Dage ikke spille nogen overdreven stor Rolle. Bortset fra Klagens sene Fremkomst, er den af højst ejendommelig Art, idet der ikke i den er et eneste Punkt, som man har ment at kunne fastslaa og bevise ved Nævnelser af bestemte navngivne Personer. Man bruger stadig saadanne Udtryk som „saa vidt vides“, det og det „er neppe sket“, en tilstedeværende Vælger „formener, at noget saadant eller saadant er passeret“. Det er den Slags Udtryk, som benyttes hele Klagen igennem, og det forekommer mig, at disse Udtalelser ere i den Grad vage og hverdagsagtige, at jeg næsten synes, at det ikke er stemmende med Tingets Værdighed at tage saa stærkt Hensyn til en Klage af en saadan Beskaffenhed, at man af den Grund skulde udsætte Valgets Godkendelse. Jeg har imidlertid ikke kunnet tage Stilling i Lørdags i Afdelingen, fordi jeg ikke havde set Klagen og ikke havde nogen Anelse om dens Beskaffenhed ud over det Kendskab til den, man kunde faa ved at høre den oplæse paa en Maade, som — det antager jeg, at ærede Medlemmer, der høre til samme Afdeling, ville erkende — var ikke saa lidt uklar, fordi Klagen var meget vanskelig at læse, og fordi der af de 28—29 Mennesker, der vare til Stede, blev talt tværs over Bordet, saa at det var ret vanskeligt at høre fra den ene Ende af Bordet til den anden. Jeg blev derfor ikke klar over, hvilket Indhold Klagen virkelig havde, og da man i Afdelingen var enig om ikke at ville holde flere Møder, blev der ikke taget Afstand i rette Tid. Jeg skal heller ikke tage Afstand i Dag eller foranledige nogen Afstemning, men jeg henstiller til Tinget, om det ikke var hensigtsmæssigere at behandle denne Klage paa samme Maade som de to, vi nylig have stemt om, altsaa ikke at lade Klagen gaa til nærmere Undersøgelse, men godkende Valget.

Ordføreren for 4de Afdeling (Alf. Christensen): I Anledning af den sidst fremkomne Udtalelse, som jo var en Henstilling til det høje Ting om at lade Valget gaa til Godkendelse straks og ikke at henvise det til Undersøgelse i Valgbrevsudvalget, særlig i Betragtning af, at Klagen er fremkommen saa sent, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad jo heller ikke det ærede Medlem lagde Skjul paa, at naar dette er sket før, var det ikke alene, fordi Klagen var fremkommen saa sent, men fordi Ordføreren